

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Derde kamer)
9 september 2003

Zaak T-293/02

Éric Vranckx
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Algemeen vergelijkend onderzoek – Niet-toekenning van vereist
minimumaantal punten voor mondeling examen –
Niet-inschrijving op reservelijst – Motivering – Overeenstemming tussen klacht
en verzoekschrift – Beroep gedeeltelijk rechtens ongegrond en gedeeltelijk
niet-ontvankelijk”

Volledige Franse tekst II - 947

Betreft: Verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de jury van
vergelijkend onderzoek COM/B/1/00 om aan verzoeker voor het
mondeling examen van dat vergelijkend onderzoek een lager dan het
vereiste minimumaantal punten toe te kennen en hem niet op de
reservelijst te plaatsen.

Beslissing: Het beroep wordt verworpen. Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

Samenvatting

1. Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek – Jury – Afwijzing van sollicitatie – Motiveringsplicht – Omvang – Eerbiediging van geheim van werkzaamheden (Ambtenarenstatuut, art. 25; bijlage III, art. 6)

2. Ambtenaren – Beroep – Voorafgaande administratieve klacht – Identiteit van voorwerp en grond – Middelen en argumenten niet vermeld in, doch nauw aansluitend bij klacht – Ontvankelijkheid (Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)

3. Ambtenaren – Beroep – Voorafgaande administratieve klacht – Identiteit van voorwerp en grond – Punt dat in klacht niet aan de orde is gesteld, maar in detail is onderzocht in besluit tot afwijzing van klacht – Ontvankelijkheid van betoog in antwoord op beroep (Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)

4. Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek – Beoordeling van geschiktheid van kandidaten – Beoordeling noodzakelijkerwijs vergelijkend (Ambtenarenstatuut, bijlage III, art. 5)

5. Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek – Jury – Opstelling van lijst van geschikte kandidaten – Opneming van kandidaten die niet het in aankondiging van vergelijkend onderzoek vereiste minimumaantal punten hebben gekregen – Ontoelaatbaarheid (Ambtenarenstatuut, art. 27; bijlage III, art. 5, vijfde alinea)

1. De verplichting om een bezwarend besluit met redenen te omkleden heeft tot doel, enerzijds, de belanghebbende de nodige gegevens te verschaffen om te beoordelen of het besluit gegrond is, en anderzijds, rechterlijke toetsing mogelijk te maken.

Met betrekking tot de besluiten van een jury van een vergelijkend onderzoek moet die motiveringsplicht evenwel in overeenstemming worden gebracht met de inachtneming van het in artikel 6 van bijlage III bij het Ambtenarenstatuut geformuleerde beginsel, volgens hetwelk de werkzaamheden van de jury geheim zijn. Die werkzaamheden zijn geheim verklaard teneinde de onafhankelijkheid en onbevangenheid der jury's te waarborgen in dier voege dat zij tegen inmenging en druk van buitenaf, van de zijde van de communautaire administratie zelf, van de betrokken kandidaten dan wel van derden, worden beschermd. De eerbiediging van dit geheim brengt derhalve mede, dat de opvattingen der individuele juryleden niet ruchtbaar mogen worden en dat gegevens, verband houdende met beoordelingen, de kandidaten persoonlijk dan wel in vergelijking met andere kandidaten betreffende, niet aan de openbaarheid mogen worden prijsgegeven.

In de fase van het onderzoek van de geschiktheid van de kandidaten zijn de werkzaamheden van de jury vooral vergelijkend van aard en uit dien hoofde gedekt door het geheim van die werkzaamheden. Gelet op de regel dat de werkzaamheden van de jury geheim zijn, vormt de mededeling van de voor de verschillende proeven behaalde cijfers een afdoende motivering van de besluiten van de jury. Een dergelijke motivering schaadt de rechten van de kandidaten niet en stelt het Gerecht in staat om een voor dit soort geding geschikte rechterlijke controle uit te oefenen.

(cf. punten 25-28)

Referentie: Hof 28 februari 1980, Bonu/Raad, 89/79, Jurispr. blz. 553, punt 5; Hof 26 november 1981, Michel/Parlement, 195/80, Jurispr. blz. 2861, punt 22; Hof 4 juli 1996, Parlement/Innamorati, C-254/95 P, Jurispr. blz. I-3423, punten 23, 24, 28, en de aldaar aangehaalde rechtspraak, en punt 32; Gerecht 2 mei 2001, Giuliotti e.a./Commissie, T-167/99 en T-174/99, JurAmbt. blz. I-A-93 en II-441, punt 81

2. In een beroep bij de gemeenschapsrechter kunnen ambtenaren alleen conclusies indienen die hetzelfde voorwerp hebben als de conclusies van hun klacht en alleen maar bezwaren doen gelden die op dezelfde grond berusten als de in die klacht geformuleerde bezwaren. Voor de rechter kunnen ter nadere precisering van die bezwaren middelen en argumenten worden aangevoerd die niet in de klacht waren vermeld, doch er wel nauw bij aansluiten.

(cf. punt 41)

Referentie: Hof 7 mei 1986, Rihoux e.a./Commissie, 52/85, Jurispr. blz. 1555, punt 15;
Hof 20 mei 1987, Geist/Commissie, 242/85, Jurispr. blz. 2181, punt 9

3. Wanneer het tot aanstelling bevoegd gezag in een besluit tot afwijzing van een klacht een zeer gedetailleerd standpunt inneemt over een punt dat in de klacht niet aan de orde is geweest, moet het betoog dat de betrokken ambtenaar na afwijzing van zijn klacht in het bij de gemeenschapsrechter ingestelde beroep over datzelfde punt voert, ontvankelijk worden verklaard.

(cf. punt 50)

Referentie: Gerecht 21 november 2000, Carrasco Benítez/Commissie, T-214/99,
JurAmbt. blz. I-A-257 en II-1169, punten 37 en 38

4. Elk vergelijkend onderzoek heeft tot doel de kandidaten te selecteren die het meest geschikt zijn om de werkzaamheden te vervullen die de te vervullen ambten meebrengen en het is dus onvermijdelijk dat de jury van een vergelijkend onderzoek de respectieve verdiensten van de kandidaten onderzoekt en de examens zodanig organiseert dat alleen de meest verdienstelijken worden uitgekozen.

(cf. punt 53)

5. De jury van een vergelijkend onderzoek kan op de lijst van geschikte kandidaten geen kandidaten plaatsen die niet het vereiste minimumaantal punten hebben behaald, omdat er anders sprake is van schending van de aankondiging van vergelijkend onderzoek.

(cf. punt 58)

Referentie: Gerecht 23 januari 2003, Angioli/Commissie, T-53/00, JurAmbt. blz. I-A-13 en II-73, punt 105